

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ

Νεανική Περιοδική Έκδοση. Αριθ. φύλλον 118, Έτος 11ο, Νοέμβριος 2005

Σημείον ασφαλούς διαβεβαίωσης: «Το εσωαρτάνωμενον εν φάτνῃ βρέφος»

Ανυποψίαστοι οι ταλαίπωροι κάτοικοι αυτής της γης ε-
κοιμώντο τον βαρύ ύπνο που τους επέτρεπαν οι σκλη-
ρές συνθήκες της εποχής εκείνης, πριν δύο χιλιάδες χρόνια
αυτοί που θα τους επεφύλασσε η επόμενη μέρα, όπως και όλες οι άλλες προηγούμενες. Ανυποψία-
στοι, δεν εγνώριζαν το μέγα μυ-
στήριο που φιλοξενούσε το ασή-
μαντο και απρόσιτο σπήλαιο της
Βηθλεέμ. Όπως ελάχιστοι θα είχαν
την τιμή τότε να πληροφορηθούν
για την τρισμακάριστη ώρα του
Ευαγγελισμού της Θεοτόκου και το
νόημα της εισόδου στα Άγια των
Αγίων της τρίχρονης Παιδείκης.

Το θαύμα, το από πολλούς α-
πρόσμενο, έγινε πριν δύο χιλιάδες
χρόνια, και η Θεία δόξα της ώρας
εκείνης, που διαχρονικά ζωογονεί
με την παραδείσια λάμψη της τους
αιώνες, απεκαλύφθη στην απλότη-
τα μιας μικρής ομάδας ποιμένων!
Σ' αυτούς εμπιστεύθηκε την πλη-
ροφόρηση του πολυπόθητου γεγο-
νότος της Θείας Επίσκεψης!

«Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ
ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις
εὐδοκία» ηχούσε δονώντας χαρ-
μόσυνα στις ανθρώπινες καρδιές ο ύμνος των αγίων αγγέ-
λων, που τώρα εκάλυπτε στοργικά την τυραννισμένη γη
παρηγορώντας την από ένα εφιαλτικό παρελθόν, με Θεϊκή
βεβαιότητα υποσχόμενος την μελλοντική ανακούφισή της.

Όπως, η Υπεραγία Θεοτόκος μας ήταν το μόνο κατάλ-
ληλο πρόσωπο, για να δεχθεί το κοσμοσωτήριο μήνυμα
του Αρχαγγέλου Γαβριήλ, κατά τον ίδιο τρόπο οι απλοί
(Συνέχεια στη σελ. 2)

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ

Τι κρίμα να μην μπορούν να κουκουλωθούν αυτά τα
κοινωνικά χάσματα και να διαψεύδεται κάθε φορά η
καλοπέρασή μας! Επάνω που πάει να εδραιωθεί η πεποι-
θησή μας στην λαμπρότητα της
πολιτιστικής μας προόδου και
στης ευγενείας μας την κοσμική
λεπτότητα, να σου και ξεπροβάλ-
λει αιφνιδιαστικά ο «ακατέργα-
στος» εσωτερικός μας κόσμος, για
να προδώσει το είναι μας και να
εκθέσει την υπόληψή μας σε κοι-
νή θέα.

Πού ακούστηκε, το Παρίσι, η
Γαλλία, η χώρα του φωτός και του
υποδειγματικού δημοκρατικού
μοντέλου της Ευρωπαϊκής Ένω-
σης να διατηρεί στα σπλάγγνα της
κουκουλωμένο τέτοιο φοβερό
κοινωνικό πρόβλημα. Δεν τα κα-
τάφεραν τόσα χρόνια οι θεαματι-
κοί της πρωτευουσιάνικοι οικι-
σμοί με τα πολυτελέστατα ιστορι-
κά μνημεία ανάμεσά τους, τα φω-
τόλουστα βουλευτάρια της με τις
βιτρίνες των καταστημάτων της,
με τον πλούσιό τους διάκοσμο, με
τα πλήθη των κομψών γηγενών
της, που πάνε και έρχονται με το
λεπτό μειδίαμα της κοσμικής βε-

βαιότητας στα χείλη τους, και τους ευπαρουσιάστους ηγέ-
τες της που δείχνουν πάντα αισιόδοξο και ευχαριστημένοι
από τα πεπραγμένα τους, που δεν μπορεί παρά να είναι επι-
τυχημένα, σαν γεννήματα σχετιζόμενα με ένα ένδοξο πα-
ρελθόν; Πώς δεν τα κατάφεραν όλες αυτές οι... πολιτιστι-
κές αρετές να εξέλθουν από τον δικό τους κόσμο και να
αντιληφθούν τι γίνεται γύρω τους;

(Συνέχεια στη σελ. 3)

Η αθόρυβη «τρομοκρατία»

Αύξανεσθε καὶ πλυθήνεσθε καὶ
πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατα-
κυριεύσασθε αὐτῆς» (Γενεσ. α' 28).
Αυτή ήταν η πρώτη εντολή που έλα-
βαν οι πρωτόπλαστοι από τον Πανά-
γαθο Τριαδικό Θεό, με σκοπό να αυ-
ξηθούν με την αγάπη προς Αυτόν και
να πληθύνουν με την αγάπη προς τον
συνάνθρωπο, αντί να ελαττώνονται με
σφαγές και πολέμους, ώστε να γίνουν
άρχοντες της φύσεως και της γης.

Από την ώρα όμως που διεστράφη
ο χαρακτήρας των πρωτανθρώπων, με

τις συνέπειες που επέφερε το προπα-
τορικό αμάρτημα, και έπαψαν να δια-
φεντεύουν την φύση, στρέφεται πλέον
το κυριαρχικό τους τάλαντο κατά των
συνανθρώπων τους εξομοιώνοντάς
τους με τα κτήνη της γης!

Έκτοτε, ο φόβος, ο τρόμος και το
ρίγος του θανάτου εισήλθε στο αν-
θρώπινο γένος και μέχρι σήμερα δια-
τηρείται, από όσους επιμένουν να δια-
βιούν σαν ψυχροί «παραδοσιακοί»(!)
μιμητές κακούργων προγόνων.

Πέρα όμως από τον φόβο και τρό-
μο και την εν γένει τρομοκρατία, που
σήμερα σπέρνονται απ' όλες τις πλευ-
ρές με εκρήξεις, φωτιές και διαμελι-
σμούς ανθρώπων, είτε σαν αυθόρμη-

τες εκδικητικές πράξεις απόγνωσης, ή
σαν μελετημένες ενέργειες ανάληψης
κυριαρχικής συμφεροντολογικής «στρα-
τηγικής», πέρα από αυτή την «πολιτι-
κή» και «σωτήρια» ανθρωποσφαγή,
αναπτύσσεται σήμερα και μια άλλου
είδους αθόρυβη τρομοκρατική συμπε-
ριφορά που αποβλέπει στον εκφοβι-
σμό ψυχών.

«Και από τι θα πρέπει να τρομά-
ξουν οι ψυχές μας», μπορεί να αναρω-
τηθεί κάποιος, «όταν -δόξα τω Θεώ-,
μέχρι στιγμής, δεν μας σημαδεύουν
κάνες ντουφεκιών και δεν μας απει-
λούν δυναμίτες;»

Από τίποτα δεν χρειάζεται να φο-
(Συνέχεια στη σελ. 2)

Σημείον ασφαλούς διαβεβαίωσης: «Το εσπαρτανωμένον εν φάτνῃ βρέφος» (Συνέχεια από τη σελ. 1)

ποιμένες ήσαν η μικρά εκείνη ομάδα που επελέγη από την θεία Χάρη, για να δεχθεί την ουράνια πληροφόρηση των Αγίων αγγέλων για το κοσμοσωτήριο γεγονός της Θείας σάρκωσης. Όπως και στην συνέχεια, «οἱ τοῖς ἀστροῖς λατρεύοντες ὑπὸ ἀστέροσ ἐδιδάσκοντο». Όπως, δηλαδή, οι τρεις μάγοι και γνήσιοι εκπρόσωποι των επιστημόνων εκείνης της εποχής πληροφορήθηκαν την γέννηση του Χριστού μας από τον λαμπερό αστέρα, το αντικείμενο της αγαπημένης των αστρονομικής επιστήμης.

Οι καλοί δέκτες της αλήθειας, ποτέ δεν στερούνται της Θείας πληροφόρησης, διότι λειτουργούν καλά, χωρίς παράσιτα και δεν εμπλέκονται, ούτε πλανώνται από αλλότριες παρεμβολές.

Όσο για τη σημερινή δική μας εποχή, όπου η πληροφόρηση έχει κυριαρχήσει και διαφεντεύει την κοινωνική μας ζωή σπέρνοντας τους αιθέρες με θρασύτατα μηνύματα ξεπεσμού, είναι ανάγκη οι κεραίες μας να είναι σωστά προσανατολισμένες, εάν θέλουμε να δεχόμαστε μηνύματα ζωής και όχι θανάτου.

Μηνύματα ζωής που ευαγγελίζονται «χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ» (Λουκ. β' 10). Μηνύματα λύτρωσης που λευτερώνουν τους καθημένους εν χώρα και σκιά θανάτου από το ανελέητο μαρτύριο της αδικίας, της εκμετάλλευσης και των ενοχών.

«Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες... καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον καθὼς ἐλάληθη πρὸς αὐτούς» (Λουκ. β' 8-20).

Μακάριοι αγγελιαφόροι και πληροφορητές του ουρανίου οράματος, που η Θεία Χάρη επέλεξε την απλότητά σας, για να εμπιστευτεί το γεγονός της Γέννησης του Σωτήρος Χριστού στον κόσμο. Αγρυπνη ανθρώπινη ομάδα φυλάκων που με προσοχή φρουρούσατε την ακεραιότητα του ποιμνίου σας, μήπως η υπευθυνότητα και η επαγρύπνηση σας προεικόνιζε των μελλοντικών ποιμένων τα αναγκαία προσόντα για την φύλαξη των λογικών προβάτων;

Δεν αφυπνίστηκαν εκείνη την ώρα υπό του Αγγέλου του Κυρίου μεγάλες προσωπικότητες, για να αναγγείλουν το γεγονός στον λαό. Διότι θα παρίστατο ανάγκη, προφανώς, για να διαπιστωθεί η αυθεντικότητά του, να εγκριθεί, ως συνήθως, από συμβούλια μπειρογνωμόνων και να καταφυχθεί

εξεταζόμενο μέσα από τα πολύπλοκα φίλτρα της κρύας λογικής. Ουράνιο και θερμό το μήνυμα της Θεϊκής προς τον άνθρωπο αγάπης, παραδίδεται σε ζεστές και ευρύχωρες καρδιές, για να το μεταδώσουν με την παιδική τους απλότητα «παντὶ τῷ λαῷ» αγγελικά χαρμόσυνο, φωτόλουστο, ουρανογεννημένο.

Σήμερα, που έτη φωτός απέχουμε από την αγαλλίαση εκείνης της μεγάλης ώρας, πνιγμένοι μέσα στον βαρύ καταναλωτισμό που μας κυκλώνει, ποιος θα μας γλιτώσει από τον καταγιστικό βομβαρδισμό των συγκεχυμένων πληροφοριών που δεχόμαστε; Πώς θα ξεχωρίσουμε αλήθεια από ψεύδος, καθώς, δυστυχώς, οι περισσότεροι απορρίπτουμε πάσαν πληροφόρηση από φόβο μην πλανηθούμε; Και αν έτσι πράττοντας, ομολογούμε ταπεινά την αδυναμία μας να διακρίνουμε ωφέλιμο από βλαβερό, φιλάνθρωπος είναι ο Χριστός μας και θα βρει τρόπο διαφορετικό να πληροφορήσει το νου μας απαλλάσσοντάς μας από τα πυκνά σκοτάδια της σημερινής σύγχυσης. Όμως ήδη μας έχει δοθεί σημείο διάκρισης καλού και κακού, αιώνιο, και παράλληλα με τον αποκεφαλισμό πάσας πληροφορίας και μινύματος, στον οποίο προβαίνουμε λόγω της αδυναμίας μας, μπορούμε συγχρόνως να φωτιζόμαστε και λίγο από τον ρηθέντα λόγο υπό του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου: «πᾶν πνεῦμα ὁ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἔστι» (Α' Ιωαν. δ' 2). Δηλαδή, κάθε νόημα, κάθε πληροφορία που έχει πηγή της και γνώρισμα την ταπείνωση και ταιριάζει με την κένωση του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, που κατεδέχθη να πάρει ανθρώπινη σάρκα για να σώσει τον άνθρωπο, εκ του Θεού προέρχεται.

«Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· εὐρήσετε βρέφος ἐσπαρτανωμένον, κείμενον ἐν φάτνῃ» (Λουκ. β' 12). Η ίδια απέριτη εικόνα του αφιλόξενου σπηλαίου που έπεισε την απλότητα των ποιμένων, η συγγενεύουσα με τα δικά τους απέριτα βιώματα, μπορεί να πείθει κι εμάς σήμερα περί της αληθείας και του ψεύδους, εφ' όσον αναγνωρίζουμε στην ταπείνωση την αλήθεια και απωθούμε με αποτροπισμό την εμετική έπαρση και την υποκρισία.

Καλά Χριστούγεννα!

Γ. Σ. Γκεζερλής

**Ἐυχόμεσθε ὁσους ἀναλνώστες τοῦ
φυλλαδίου «ο Ἄγιος Ἐλευθέριος»,
καλά Χριστούγεννα, καλή χρονιά,
εἰρηνική και ἐν Χριστῷ καρποφόρα.**

Η αθόρυβη «τρομοκρατία» (Συνέχεια από τη σελ. 1)

βηθούμε, ούτε και να τρομάξουμε, γιατί ο φόβος πάντα είναι κακός σύμβουλος, και «ἡ τελεία ἀγάπη ἔξωβάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει» (Α' Ιωαν. δ' 18). Απεναντίας, χρειάζεται σήμερα να αντιληφθούμε κάποιες σκόπιμες προσπάθειες που γίνονται, για να διατηρείται καταπτοημένος ο λαός, αλλά ακόμα και οι άρχοντές τους. Κάποιοι, δηλαδή, θέλουν να μας «ημερέψουν» κατά τα κέφια τους!

Μήπως ήταν μικρό το πρόβλημα, που δημιουργήθηκε τελευταία με τα «γριπιασμένα κοτόπουλα», και ήταν ασήμαντη η σύγχυση και η αμηχανία, όταν μας ταλαιπώρησαν με τις εν πολλοίς επιτηδευμένες εκφοβιστικές ανακοινώσεις τους; Λίγοι από εμάς στερήθηκαν μια πολύ βασική και οικονομική τροφή, χωρίς να υπάρχει σοβαρός λόγος, αλλά και μη δυνάμενοι να την αντικαταστήσουν με άλλη δαπανηρότερη;

Ποιος μπορεί να ισχυριστεί ότι σε μια εποχή προηγμένης «τεχνολογίας» κάτι τέτοια παιχνίδια δεν είναι εκ του πονηρού;

Ποιος μπορεί να πείσει ότι κάποια τέτοια ακραία κοινωνικά φαινόμενα δεν είναι υποκινούμενα και τεχνητά; Ο διάβολος πάντα πιάνεται από τα κέρατά και την ουρά του που εξέχουν!

Κάποιοι καλοταϊσμένοι άνοιγαν διάπλατα το στόμα τους, για να τονίσουν ανευθύντα τους κινδύνους της πανδημίας που απειλεί την ανθρωπότητα και να προσθέσουν δυσβάστακτο άγχος σε μια ισοπεδωμένη, με διάφορους τρόπους, «παγκοσμιοποιούμενη» ανθρωπότητα.

Ξεχάσαμε τις τρελές αγελάδες και τις διοξίνες, που έβαλαν «απαγορευτικά σήματα» επάνω στα μοσχάρια, και πάλι στα κοτόπουλα, και σε άλλα διάφορα αγαθά με επίκαιρες προφάσεις; Βέβαια, για όλων αυτών των ειδών τις ποικίλες κινδυνολογικές προπαγάνδες, πάντα κάποιες αφορμές ευρίσκουν κάποιοι, ώστε να δείχνουν αληθοφανείς οι αθόρυβες «τρομοκρατικές» τους ψυχολογικές επιθέσεις που εκδηλώνονται με ακραίες διαστάσεις και ζωνές εντυπώσεις.

Με διάφορες τέτοιες φοβικές ευκαιρίες και πλατειασμένους κινδυνολογικούς σχολιασμούς από «αρμοδίους», προσπαθούν κάποιοι να απονευρώσουν την «βάση», τον λαό, τον ήδη πεφορτισμένο με βαρύτατα βιοτικά φορτία, έχοντας φυλάξει και για τις κοινωνικές κορυφές ανάλογα «αποτελεσματικά» πλήγματα.

Εφέτος, γίναμε πάντες μάρτυρες της «πολεμικής» που αναπτύχθηκε εναντίον της Εκκλησίας και με πρόσχη-

(Συνέχεια στη σελ. 4)

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Πάσχουμε από το βαρύ πρόβλημα που ταλανίζει πρόσωπα και κοινωνίες και δεν μπορούμε να εξέλθουμε από τους φράγεις της φαντασίας μας, για να νοιώσουμε τον διπλανό μας και ν' αναπνεύσουμε τον καθαρό αέρα της πραγματικότητας.

Πού καταδέχεται η υψηλοφροσύνη να παραδεχθεί ότι βασανίζεται εξ αιτίας της ο κόσμος δίπλα της; Πού παραδέχονται τα «κουνήματα» και οι αυτοθαυμαζόμενες φιγούρες ότι η αδιαφορία τους αντιπαρέρχεται πόνους αβάσταχτους και θανατηφόρους που με λίγη φροντίδα θα μπορούσαν να θεραπευθούν;

Με πόση μαεστρία, εμπνευσμένες θεωρίες και δικαιολογίες αναπαύουν ένοχες καρδιές!

Αλλά ας μην θαυμάζουμε περισσότερο και ας μην απορούμε για τις συνέπειες που αφήνει πίσω της η αφοσίωση όχι μόνο της Γαλλίας, αλλά και ολόκληρης της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο «εμπόριο», και γενικά ο παγκόσμιος σύγχρονος ζήλος προς τα στυγνά ατομικιστικά συμφέροντα. Ας πλησιάσουμε το θέμα μας πιο άμεσα και πρακτικά χωρίς να τονίσουμε και πάλι την οικονομική γκετοποίηση των περισσότερων πολιτών εντός των κρατών, που από τις χαραμάδες βλέπουν τις εξοργιστικές δαπάνες των ολίγων!

Είναι πλέον σε όλους γνωστό ότι παγκοσμίως επιχειρείται οι πάντες, γηγενείς και μετανάστες, να γίνουμε ένα ανθρώπινο χαρμάνι. Και από απόψεως οικονομικής και απολαβών να εξισωθούν, αλλά κυρίως από πλευράς πνευματικής και πολιτιστικής να εξομοιωθούν.

Αυτή την ώρα, τα οικοδομικά υλικά έχουν συσσωρευτεί έξω από τον χώρο της οικοδομής. Το χαλίκι, η άμμος, ο ασβέστης, το τσιμέντο, και πρέπει ν' αρχίσει τ' ανακάτεμα που θα φτιάξει το μίγμα της κατασκευής. Το οικοδόμημα που θ' ανεγερθεί προβλέπεται ότι θα είναι μοντέρνο και σχεδιασμένο από έμπειρους αρχιτέκτονες.

Όσον αφορά την οικονομική εξίσωση γηγενών και αλλοδαπών, έχει γίνει πλέον φανερό, έμπρακτα, ότι δεν θα προσεγγίσουν οι οικονομικές απολαβές των αλλοδαπών αυτές των αυτοχθόνων, αλλά αντιθέτως, ευφύεστατα, προσαρμόζονται, ήδη, βαθμιαία οι ικανοποιητικές απολαβές προς τις φτωχότερες! Οικονομική εξίσωση και δικαιοσύνη και ευημερία... Γιατί να διαμαρτυρόμαστε λοιπόν οι απαιτητικοί, πλεονέκτες και αγράριστοι, που ποτέ δεν εκτιμήσαμε τις ευεργετικές απολαβές που είχαμε;

Από την άλλη μεριά, όπως έχουμε

Σαρωτική επίθεση εναντίον της Εκκλησίας

Αναδημοσίευση αποσπάσματος από το νπ' αριθμ. 5332 φύλλο της εφημερίδας «Ελεύθερος» της 20-10-2005.

Τριγμούς στους κόλπους της Εκκλησίας προκαλεί η πρόταση νόμου της Ένωσης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου περί σταδιακής απεξάρτησής της (διαχωρισμός) από το Κράτος.

Πολιτικοί τάσσονται υπέρ του χωρισμού της Εκκλησίας από την πολιτεία, ενώ η Εκκλησία εμμένει στην άποψη ότι οι ρόλοι είναι διακριτοί και δεδομένοι.

Χθες, στην παρουσίαση του προτεινόμενου σχεδίου νόμου (σ.σ. θα σταλεί σε όλα τα κόμματα) τονίστηκε από τους ομιλητές ότι η εν λόγω πρωτοβουλία δεν βάλλει κατά του θρησκευτικού αισθήματος του ελληνικού λαού, αλλά επιδιώκει να συμβάλει «στην προσαρμογή ενός απαρχαιωμένου θεσμικού πλαισίου στις καινούργιες συνθήκες».

επει, παρότι ο οικονομικός και εμπορικός ζήλος χαρακτηρίζει την εποχή μας εις βάρος του πνευματικού, το αντίθετο συμβαίνει σήμερα στην παγκοσμιοποιούμενη ανθρωπότητα και προωθούνται οι διάφορες κοινωνικές πολιτιστικές ομάδες να εξομοιωθούν μεταξύ τους! Δεν μπορεί να υπάρχει πολιτιστική ανισότητα... Ίδιος ο Χριστός με τον Μωάμεθ, τον Βούδα, τις ινδουιστικές θεότητες και λοιπές μορφές που προσκυνούν πρωτόγονοι λαοί και φυλές. Ίδιος ο Ορθόδοξος Χριστιανισμός με τον Παπισμό, τον κατακερματισμένο Προτεσταντισμό, τον Βουδισμό, τον Ινδουισμό, τον Μουσουλμανισμό και τους λοιπούς -ισμούς. Το πρόγραμμα αυτό προωθείται από θρησκευτικό συγκρητισμό, που ασκείται παρρησία στη χώρα μας με τις ευλογίες πνευματικών και πολιτικών ηγετών! Έτσι, εντός ολίγου θα καταλαμβάνουν διοικητικές θέσεις και εκπαιδευτικές έδρες όλων των παραπάνω ειδών οι πολιτιστικοί παράγοντες, ώστε η αποκοπή μας από το Ελληνορθόδοξο παρελθόν να είναι περισσότερο εξασφαλισμένη...

Τώρα, βρισκόμαστε επάνω στο ανακάτεμα των «υλικών», και προτιμήθηκε να κάνει την αρχή η Γαλλία, που έχει και προϊστορία σε αντικαθεστωτικές εξάρσεις.

Δεν πιστεύουμε με τίποτα ότι ο σκοπός αυτού του προγράμματος είναι να γίνουν ακαταστασίες, ταραχές και πυρπολήσεις κατά κράτος. Αλλά απλώς και μόνο να παραδειγματιστούμε πάντες από το παριζιάνικο πάθημα και να επισπεύσουμε την μετάλλαξή μας, σαν λαοί, κατά το υπερατλαντικό μοντέλο που λειτουργεί μ' επιτυχία...

Γ.Σ.Γ.

Ερωτηθείς, χθες, ο διευθυντής του γραφείου τύπου της Αρχιεπισκοπής Χάρης Κονιδάρης, σχολίασε: «Η Ιερά Σύνοδος θα εξετάσει το ζήτημα, όταν αυτό της τεθεί επισήμως. Κατά τα λοιπά ισχύουν οι προχθεςινές δηλώσεις του Αρχιεπισκόπου ότι δηλαδή οι ρόλοι μεταξύ Εκκλησίας - Πολιτείας είναι διακριτοί και δεδομένοι. Η εκκίνηση ενός διαλόγου προϋποθέτει ύπαρξη θεσμικών και κοινωνικών όρων. Διερωτώμαι, όμως, εάν αυτοί οι όροι υπάρχουν και εάν υπάρχει η ανάγκη κοινωνικής συναίνεσης».

Υπέρ του διαχωρισμού Κράτους - Εκκλησίας τάχθηκε ο βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας Νίκος Γεωργιάδης.

Εκφράζοντας την προσωπική του άποψη είπε ότι «πρέπει να δούμε βήμα - βήμα το τρομερό ταμπού που υπάρχει στην Ελλάδα. Κάτι τέτοιο δεν είναι θέμα χωρισμού αλλά ρύθμιση». Όσο για την αποτέφρωση νεκρών είπε ότι είναι υπέρ αυτού του δικαιώματος.

Ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Ανδρέας Λοβέρδος δήλωσε: «Φοβούμαι ότι η Ν.Δ. θα σταθεί ανασταλτικός παράγο-

(Συνέχεια στη σελ. 4)

Κλεισθεί στον Άδη ο πλανητής τέλος να 'ρθει οδύνης

Σκοπὸν δὲν ἐκπληροῖ ζωῆς
σαρκὸς εὐημερία
μόνη, ἀλλὰ πρῶτον τῆς ψυχῆς
ἡ αἰώνια σωτηρία.

Που ὀρθόδοξη, ἀληθινή
Πίστη, Πράξη καὶ Γνώση
τοῦ Θεανθρώπου Λυτρωτῆ
μπορεῖ νὰ μᾶς τῆ δώσει.

Καὶ νὰ μᾶς βγάλει ἀπὸ παθῶν,
πλανῶν ἀλαζονείας
καὶ κρατοθηρσκονοθειῶν
κάθε κοσμοδουλείας.

Που ἔχει ἐμπνεύσει ὁ Πονηρὸς
ὅπως ὁ Ἀσμοδαῖος
που καταργεῖ ὁ Ἥλιος Φῶς
Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος.

Με πλήρη μᾶς ἐπιστροφή
ἀπ' τὴν ἀποστασίας
ζωῆ, σε συνοικοδομῆ
μ' ἔργο τῆς Εκκλησίας.

Κόσμου Σοφίας ἡ πηγὴ
σκότος που ἀπομακρύνει
ὥσπου ὅλη ἡ Γῆ ἀπαλλαγεῖ
ἀπ' Ἀντιχριστοῦ οδύνη.

Ὡστε ὁ στερνὸς πραγμαθῆει
στόχος Δημιουργίας
μ' ὅλων λαῶν ἐπιστροφή
σ' Ἐνωση Ποίμνης Μίας.

Καὶ με ολόκληρης μορφῆς
Κράτος Δικαιοσύνης
κλεισθεῖ στον Ἄδη ὁ Πλανητῆς
τέλος νὰ 'ρθει οδύνης.

πατρός Δημ. Δεσκέ

Σαρωτική επίθεση εναντίον της Εκκλησίας

(Συνέχεια από τη σελ. 3)

ντας σ' αυτές τις σκέψεις που είναι και δικές μας, ενώ ο ανεξάρτητος βουλευτής Στέφανος Μάνος υποστήριξε ότι θα προσυπογράψει την πρόταση.

Παρά τις έντονες αντιδράσεις που αναμένεται να εγείρει το σχέδιο διαχωρισμού Κράτους - Εκκλησίας (σ.σ. ήδη ο Αρχιεπίσκοπος προχθές άφησε αιχμές κατά των προοδευτικών) οι εμπνευστές της πρωτοβουλίας προτείνουν μεταξύ άλλων:

Τη θεσμοθέτηση ενός «θρησκευτικού νομικού προσώπου» ως μοναδικού φορέα της συλλογικής θρησκευτικής δράσης με ταυτόχρονη αναγνώριση στα μέλη τους της ελευθερίας να καθορίζουν κατά το δοκούν τα οργανωτικά τους ζητήματα.

Η Εκκλησία και τα εξαρτώμενα από αυτή νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου μετατρέπονται σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου.

Η σταδιακή μετατροπή του μαθήματος των θρησκευτικών από ομολογιακό σε θρησκευολογικό.

Η ιδιωτικοποίηση της εκκλησιαστικής εκπαίδευσης.

Κατάργηση θρησκευτικού όρκου.

Θεσμοθέτηση ως μόνιμου έγκυρου τρόπου τελετής του γάμου, του πολιτικού.

Καθιερώνεται ως μοναδικός τύπος ονοματοδοσίας η από κοινού δήλωση των γονέων του παιδιού στον ληξιαρχό, χωρίς να περιορίζεται το δικαίωμα βαπτίσεως.

Απαγόρευση της αναγραφής του θρησκευόμενου σε δημόσια έγγραφα (εκτός από τις ληξιαρχικές βεβαιώσεις).

Επιβολή στους οικείους ΟΤΑ υποχρέωσης να διαμορφώσουν στα κοιμητήρια που τους ανήκουν διακεκριμένο χώρο πένθους και περισυλλογής.

Ίδρυση αποτεφρωτηρίων από την Τοπική Αυτοδιοίκηση ή και νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου για την καύση των νεκρών.

Μισθοδοσία των κληρικών από την Εκκλησία και όχι από το Κράτος. Επιστροφή από το Κράτος στην Εκκλησία όσα ακίνητα αυτή του είχε παραχωρήσει από την 1-1-1994 και εφεξής.

Ρυθμίζεται το συναφές ζήτημα της ασφάλειας των κληρικών της Εκκλησίας στο ΙΚΑ, μετά την απώλεια της δημοσιοϋπαλληλικής τους ιδιότητας.

Το υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων μετονομάζεται σε υπουργείο Παιδείας.

Καταργούνται οι οργανικές θέσεις ιερέων και ο καταστατικός χάρτης της Εκκλησίας.

Σ.Σ. Μεγάλα τα επιτεύγματα των «χαρούμενων» ψήφων...

Η αθόρυβη «τρομοκρατία»

(Συνέχεια από τη σελ. 2)

μα την διεφθαρμένη συμπεριφορά ορισμένων λειτουργών της, επιχειρήθηκαν γενικευμένες εντυπώσεις, για να αμαυρωθεί το έργο της, μέχρι του σημείου να απαιτηθεί από κάποιους βιαστικούς «σημαίνοντας» ο χωρισμός της από το κράτος. Ακολουθεί στη συνέχεια ο βομβαρδισμός, με τον ίδιο τρόπο, κάποιων δικαστικών, και ήδη σημαίνεται παρόμοια έφοδος κατά κρατικών λειτουργών.

Εκ πρώτης όψεως, όλο αυτό το σκηνικό που αντικρίσαμε εφέτος, μοιάζει σαν μια καλοπροαίρετη προσπάθεια, κάποιων, να διορθώσουν τα κακώς έχοντα στον τόπο μας αποκαλύπτοντας ένοχες πράξεις και συμπεριφορές προσώπων, με σκοπό να εξυγιανθούν οι διάφορες Αρχές. Δεδομένου όμως ότι κυλάει απλά και σταθερά ανά τον κόσμο ο οδοστρωτήρας της παγκοσμιοποίησης και στεριώνουν της «νέας εποχής» τα ιδανικά, είναι αμφίβολο αν πρέπει εμείς να ευελπιστούμε ότι εξ αυτών των «καθαρών» θα «συλλέξουμε από άκανθων σταφυλήν ή από τριβόλων σύκα» (Ματθ ζ' 19). Κατά πως λέει το λαϊκό γωμικό: «Άλλού τα κακαρίσματα κι άλλού γεννούν οι κότες»! Βάλλονται μεν μερικά πράγματι ένοχα πρόσωπα, αλλά ο απώτερος στόχος είναι να «χαλαρώσουν» οι θεσμοί! Να νοθευτεί το διαυγές ύδωρ της Ορθοδόξου Εκκλησίας από τα βαλτόνερα των λοιπών θρησκειών που επιμένουν να εξισωθούν με την Αλήθεια διά του συγκρητισμού! Το δικίο του ισχυρότερου να επισκιάσει την μελλοντική εξέλιξη της Δικαιοσύνης και οι πολιτικοί μας ηγέτες να διδαχθούν να είναι ευπειθέστεροι στα κελεύσματα των προϊσταμένων των, όσο κι αν αυτά στο μέλλον μπορεί να τους φανούν «παράξενα» και ασυνήθιστα! Διότι, αν επιμένουν να σκέφτονται και να πράττουν διαφορετικά, τότε θ' ανοίγουν τα τεφτέρια με τις «οφειλές» τους, καθόσον σπάνια κανείς τους μπορεί να πολιτεύεται χωρίς να «χρωστάει»...

Κάποιοι, λοιπόν, μας πιέζουν, λαό και αρχές, με ανάλογους τρόπους, και προσπαθούν να μας πτοήσουν, μεγεθύνοντας και γενικεύοντας κάποιες πραγματικές ή φανταστικές αφορμές, για να γίνουμε ευπροσάρμοστοι στα νεοεποχικά καλούπια τους.

Ας επαφεληθούμε λοιπόν και εμείς από αυτή την ευκαιρία που μας δίνεται, ώστε να μάθουμε -ενδυναμούμενοι διά της εις Χριστόν πίστεως- τίποτα να μην φοβόμαστε, προσεγγίζοντας μ' αυτή την αρετή του θάρρους την βασιλίσσα των αρετών, την αγάπη, που κατά τον Ευαγγελιστή Ιωάννη «έξω βάλλει τὸν φόβον», τον φόβο που είναι συνέπεια κάθε πραγματικής

ή φανταστικής απειλής, δίκαιης ή αδικού ενοχής, σύγχυσης πνευματικής και ηττοπαθούς δειλίας. Αυτό το φθοροποιό φόβο που προσπαθούν να ριζώσουν στις ψυχές μας «νεοεποχικές» προπαγάνδες με διάφορα τερτίπια, με έξαψη των παθών μας, με διανοητική σύγχυση, με ολιγοπιστία και απιστία εις Χριστόν, με δουλοπρεπή μιμητισμό, με ηττοπάθεια και αναίσχυντη υποδούλωση σε δυνάμεις και λογικές του απίστευτου θράσους.

Σ' αυτόν τον ύπουλο πόλεμο που μας γίνεται είναι ανάγκη ν' απαντήσουμε με κατάλληλα πνευματικά όπλα που δεν απουσιάζουν από το οπλοστάσιο της Ορθόδοξης πίστης.

Σ' αυτόν τον κλιμακούμενο πόλεμο είναι ανάγκη ν' απαντήσουμε ενσυνείδητα πλέον, με επίγνωση της κατάστασης και αντιμετώπιση του προκλητικού Λυαίου με ελληνορθόδοξη ομοψυχία.

Γ. Σ. Γ.

Το άροτρο της κολακείας σπύρει αναληθισίας

Μ' ορμή και αυτοπεποίθηση νομοθετούν, θεσπίζουν, εξουθενώνουν άνθρωπο και τον εξανεμίζουν.

Με αυταπάτες θρέφονται με ψεύδη τις ποτίζουν, με τ' όραμα που σούρνονται το παρελθόν κοπρίζουν.

Η γνώση αγωνίστηκε να τους ελευθερώσει μα το συμφέρον δεν μπορεί τ' αλύγιστο να ισιάσει.

Δεσποτικοί ψυχρόνοες κι αδελφοπατραλοίες σαν πέφτει επάνω τους το φως μοιάζουν γελοιογραφίες.

Τώρα ας καμαρώνουνε, ας κομπορρημονούνε σαν πέσει η αυλαία της σκηνης ας βρουν που να κρυφτούνε.

Όπου της γης αφεντικά, όπου της γης δυνάστες μεγάλοι ή μικρότεροι σ' ίδιες ανήκουν κάστες.

Χαρά σ' αυτούς που τους τιμούν και τους χειροκροτούνε κι ανθρώπινο χαμόγελο ν' ανθίσει καρτερούνε...

ο Παράλογος

Υπεύθυνος ύλης φυλλαδίου
Γεώργιος Σ. Γκεζερίης
Διευθ: Σκρά 2 Μαρούσι, Τ.Κ.: 15124
Τηλ: 210 6195766,
E-mail: vgezer@cc.uoa.gr